

ΕΤΟΣ 53ον

30 Ὀκτωβρίου 2005

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 44 (2735)

Η ΠΕΡΙΕΡΓΕΙΑ

«...ὁ Θεός οἶδεν»

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ὅπως εἶναι γνωστό, ἔτυχε μεγάλων ἀποκαλύψεων. Πρῶτα πρῶτα ἦταν κλητός Ἀπόστολος, δηλ. τόν κάλεσε ὁ ἴδιος ὁ Κύριος στήν πίστη καί στή διακονία τοῦ κηρύγματος. Μετά εἶχε μιά καταπληκτική ἀρπαγή στόν Παράδεισο, ὅπου ἔζησε τά θεῖα· «καί οἶδα τόν τοιοῦτον ἄνθρωπον... ὅτι ἠρπάγη εἰς τόν παράδεισον καί ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα...» (Β΄ Κορ. 12, 3-4). Ἐδῶ εἶναι καί τό θαυμαστό. Παρ' ὅσες τίς φοβερές ἀποκαλύψεις πού τοῦ χάρισε ὁ Χριστός, δέν εἶχε τήν περιέργεια νά μάθει μέ ποιό τρόπο πραγματοποιοῦνταν. Βίωνε τό γεγονός χωρίς περιέργεια· «...ὁ Θεός οἶδεν» (Β΄ Κορ. 12, 3). Ἔσ δούμε τό πάθος τῆς περιέργειας.

Ἡ θρησκευτική περιέργεια

Ἐπάρχουν μερικά περιστατικά μέσα στή Γραφή πού μᾶς ἀποθαρρύνουν νά ἔχουμε περιέργεια γύρω ἀπό τά ἀπόρρητα μυστήρια τοῦ Θεοῦ. Ἔσ ποῦμε δύο τρία. Τό πρῶτο εἶναι τό περιστατικό μέ τή Σαμαρείτιδα. Ὄταν ὁ Κύριος τῆς μίλησε γιά τό ζωηφόρο ὕδωρ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, ἡ Σαμαρείτιδα τοῦ ζήτησε «τοῦτο τό ὕδωρ» (Ἰω. 4, 15). Τότε ὁ Χριστός τῆς ἔκανε μιά παράξενη ἐρώτηση· «ὑπαγε φώνησον τόν ἄνδρα σου καί ἐλθέ ἐνθάδε» (ὁ.π. στίχ. 16). Αὐτή ζητοῦσε νά μάθει πῶς θά ἀποκτήσει τό ὕδωρ τό ζωντανό κι ὁ Χριστός τήν ρωτοῦσε νά πληροφορηθεῖ πράγματα τῆς προσωπικῆς τῆς ζωῆς. Ἡ θελε νά τῆς πεί πῶς δέν ἐπιτρέπεται νά ζητάει καί μάλιστα μέ κάποιο ἀπλοϊκό τρόπο νά μάθει τά ἀπόρρητα τοῦ Θεοῦ, ἐνῶ εἶχε μιά ἀμαρτωλή ζωή. Πρῶτα ἔπρεπε νά διορθώσει τόν ἑαυτό της καί μετά θά τῆς ἔδινε ὁ Θεός νά ζήσει τά πνευματικά.

Τό ἄλλο περιστατικό. Ἀναφέρεται στόν Εὐαγγελιστή Λουκά πῶς ὁ Ἰησοῦς «διεπορεύετο κατά πόλεις καί κώμας διδάσκων» (κεφ. 13, 22). Κατά τή διάρκεια τῆς περιοδείας κάποιος τόν ρώτησε· «Κύριε, εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι;» (ὁ.π. στίχ. 23). Ρώτησε μέ ἀφέλεια ἢ καί μέ ἀγωνία, ἐάν θά σωθοῦν λίγοι ἢ πολλοί. Ὁ Χριστός δέν

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β΄ Κορ. ια΄ 31 – ιβ΄ 9)

«Ἡ δύναμις μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται»

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι. Ἐν Δαμασκῶ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφροῦρει τὴν Δαμασκηῶν πόλιν πιάσαι με θέλων, καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι· ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὄπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου. Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῶ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων· εἴτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, **ὁ Θεὸς οἶδεν**· ἀρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ. Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον· εἴτε ἐν σώματι εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν, ὅτι ἠρπάγη εἰς τὸν παράδεισον καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. Ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου καυχῆσομαι, ὑπὲρ δὲ ἑμαυτοῦ οὐ καυχῆσομαι εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. Ἐὰν γὰρ θελήσω καυχῆσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἔρω· φείδομαι δὲ μή τις εἰς ἐμὲ λογίσσῃται ὑπὲρ ὃ βλέπει με ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, ἄγγελος σατάν, ἵνα με κολαφίξῃ ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. Ὑπὲρ τούτου τρίς τὸν Κύριον παρεκάλεσα ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ εἴρηξέ μοι· Ἄρκει σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμις μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Ἦδιστα σὺν μάλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπιστηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

ἱκανοποίησε τὴν ἀνώφελη περιέργειά του. Ἀντίθετα τοῦ εἶπε· «ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς στενῆς πύλης...» (δ.π. στίχ. 24). Τό ἐάν θά σωθοῦν πολλοὶ ἢ λίγοι εἶναι ἀποκλειστικό δικαίωμα τοῦ Θεοῦ. Ἀντίθετα, δικό μας μέλημα εἶναι νά πορευόμαστε τῇ στενῇ ὁδῷ τοῦ Θεοῦ καὶ νά ἐφαρμόζουμε τίς ἐντολές Του. Ἡ περιέργεια πού ἔχουμε πολλοὶ ἀπὸ μᾶς νά μάθουμε ποιοὶ θά εἰσελθοῦν στὴ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, δέν εἶναι κατὰ Θεόν καὶ δέ μᾶς ἀφορᾶ.

Ἄλλο περιστατικό. Εἶναι τοῦ ἀποστόλου Παύλου. Δέν μπαίνουμε στὴν οὐσία τῶν ἀποκαλύψεων, ἀλλὰ μόνο στὰ περιστατικά. Γνωρίζουμε ὅλοι μας πὼς δέχθηκε τὴν πρώτη ἀποκάλυψη τοῦ Χριστοῦ, ὅταν πήγαινε στὴ Δαμασκὸ «ἐμπνέων ἀπειθῆς καὶ φόνου εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Κυρίου» (Πράξ. 9, 1). Ἦταν φορτωμένος μέ μένος καὶ ἐμπάθεια ἐναντίον τῶν Χριστιανῶν. Τότε δέχθηκε τὴ δωρεὰ τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ Χριστοῦ. Ἐπειδὴ ὅμως ἦταν κυριολεκτικὰ μανιασμένος ἐναντίον τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου, ἡ φανέρωση τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸν ὠφέλησε καὶ τὸν ἔβληψε σωματικά. Ἡ ὠφέλεια εἶναι πὼς πίστεψε στὸ Χριστό, ἐνῶ ἡ βλάβη εἶναι πὼς τυφλώθηκε σωματικά. Βλέπουμε πὼς ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἐνεργεῖ καὶ ἀρνητικά στὸν ἁμαρτωλὸ ἄνθρωπο. Ὅχι αὐτὴ καθ' ἑαυτὴ ἡ χάρις, ἀλλὰ ἡ ἁμαρτωλὴ κατάσταση τοῦ ἀνθρώπου γίνεται ἀφορμὴ νά ὑποστῇ καὶ ζημιές. «Πῦρ γάρ ἐστιν τοὺς ἀναξίους φλέγων», λέγει τὸ γνωστὸ τροπᾶριο γιὰ τὴ Θεία Εὐχαριστία. Ἀργότερα, ὅταν πλεόν ὁ ἀπόστ.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ὁ Θεός καί Πατέρας τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι εὐλογητός αἰώνως, ξέρει ὅτι δέν ψεύδομαι. Eis τήν Δαμασκόν ὁ ἐθνάρχης τοῦ βασιλείως Ἀρέτα ἐφρουροῦσε τήν πόλιν τῆς Δαμασκοῦ, ἐπειδή ἤθελε νά μέ πιάση, ἀλλήλα μέ κατέβασαν ἀπό ἓνα παράθυρο μέσα σέ καλάθι, ἀπό τό τεῖχος, καί ξέφυγα ἀπό τά χέρια του. Τό νά καυχῶμαι λοιπόν δέν εἶναι συμφέρον μου, ἀλλήλα θά ἔλθω eis ὀπτασίας καί ἀποκαλύψεις τοῦ Κυρίου. Ξέρω ἓνα ἄνθρωπον χριστιανόν ὁ ὁποῖος πρό δεκατεσσάρων ἐτῶν – εἶτε μέ τό σῶμα εἶτε ἐκτός τοῦ σώματος δέν ξέρω, **ὁ Θεός ξέρει**, – ἀρπάχθηκε eis τόν παράδεισον καί ἄκουσε ἀνέκφραστα λόγια τά ὁποῖα δέν ἐπιτρέπεται νά ἐπαναλάβῃ ἄνθρωπος. Δι' ἓνα τέτοιον ἄνθρωπον θά καυχηθῶ, διὰ τόν ἑαυτόν μου ὅμως δέν θά καυχηθῶ, παρά μόνον διὰ τās ἀδυναμίας μου. Ἀλλήλα καί ἐάν θελήσω νά καυχηθῶ, δέν θά εἶμαι ἀνόητος, διότι θά πῶ τήν ἀλήθειαν, τό ἀποφεύγω ὅμως μήπως μέ θεωρήσῃ κανείς ἀνώτερον ἀπό ὅ,τι βήλπει σ' ἐμέ ἢ ἀκούει ἀπό ἐμέ. Καί διὰ νά μή ὑπερηφανεύωμαι διὰ τās πολλῆς ἀποκαλύψεις, μοῦ ἐδόθηκε ἓνα ἀγκάθι, eis τό σῶμα, ἓνας ἄγγελος τοῦ Σατανᾶ, διὰ νά μέ ραπίζῃ, διὰ νά μή ὑπερηφανεύωμαι. Τρεῖς φορές παρεκάλεσα τόν Κύριον γι' αὐτό, διὰ νά φύγῃ ἀπό ἐμέ. Καί μοῦ εἶπε, «Σοῦ εἶναι ἀρκετή ἡ χάρις μου, διότι ἡ δύναμις μου φανερώνεται τελεία ἐκεῖ πού ὑπάρχει ἀδυναμία». Πολλῶν εὐχαρίστως λοιπόν θά καυχηθῶ μαῖηλον διὰ τās ἀδυναμίας μου, διὰ νά κατασκηνώσῃ eis ἐμέ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Παῦλος εἶχε γίνεи σκεῦος τῆς ἐκλογῆς τοῦ Θεοῦ, ἀνέβηκε μέχρι τρίτου οὐρανοῦ καί δέν ἔπαθε τίποτε. Ἡ ἀποκάλυψη τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, δηλ. τοῦ Χριστοῦ, ἦταν θά δεύτερη φορά χαροποιός.

Τά ἀποτελέσματα τῆς θρησκευτικῆς περιέργειας

Βλέπουμε πῶς ἡ φιλοπερίεργη αὐτή διάθεση δέν ὠφελεῖ τόν ἄνθρωπον. Ἀντίθετα πάρα πολλῆς φορές τόν φέρνει σέ δύσκολες πνευματικές καταστάσεις. Δέν ἐπιτρέπεται σέ μᾶς νά βάζουμε στήν κόλληση ἢ στόν Παράδεισο τούς ἀνθρώπους ἀνάλογα μέ τήν ἐκτίμησή μας. Εἶναι πολλῶν ἄσχημη καί ἀθεολόγητη ἡ συνήθειά μας νά προηλαβαίνουμε τήν κρίση τοῦ Θεοῦ καί νά βγάζουμε συμπεράσματα γιά ἀνθρώπους, ἔστω κι ἄν γνωρίζουμε τίς διάφορες ἀμαρτίες καί παραβάσεις τους. Ἐάν ἀφήσουμε τό Θεό νά κρίνει.

Ἀκόμη δέν εἶναι ὠφέλιμο πνευματικά νά διερευνοῦμε τά μυστήρια τοῦ Θεοῦ καί νά θέλουμε νά μάθουμε ἀκόμη καί λεπτομέρειες. Τό δικό μας χρέος εἶναι νά μάθουμε ἐκεῖνα πού χρειάζονται γιά νά σωθοῦμε. Τά ἄλλα ὅπως π.χ. πόσοι εἶναι οἱ ἄγγελοι, πῶς δημιουργήθηκαν ἢ πῶς ὁ ἄρτος καί ὁ οἶνος γίνονται σῶμα καί αἷμα Χριστοῦ, ἢ πότε θά γίνεи ἡ Δευτέρα Παρουσία καί πολλῶν ὁμοια δέν ἀνήκουν στήν

30 Ὀκτωβρίου 2005: ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΛΟΥΚΑ
Κλεόπα καί Ἀρτεμᾶ ἐκ τῶν 70 ἀποστόλων († α΄ αι.),
Ζηνοβίου καί Ζηνοβίας μαρτύρων († 285)
Ἦχος: β΄ – Ἐωθινόν: Η΄ – Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. ια΄ 31-ιβ΄ 9 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ις΄ 19-31.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 6 Νοεμβρίου, Ζ΄ Λουκᾶ.
Ἀπόστολος: Γαλ. α΄ 11-19 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ν΄ 41-56.

ἀνθρώπινη γνώση, ἀλλῆλὰ στή θέληση τοῦ Θεοῦ καί στίς ἐνέργειές Του.

Ἔμεῖς νά φροντίζουμε νά ζοῦμε μέ μετάνοια καί νά ζητᾶμε νά μάθουμε τί θέλει ὁ Θεός ἀπό μᾶς κι ὄχι νά διερευνοῦμε τά κρίματα τοῦ Θεοῦ καί νά προσδιορίζουμε τίς ἐνέργειές Του. Ἐάν εἴμαστε φιλοπεριεργοί, θά πέσουμε ἔξω. Ἐάν εἴμαστε ταπεινοί, θά ζήσουμε πολλή ἀπό τά μυστήρια τοῦ Θεοῦ. Ἀμήν.

† Ὁ Ἐδέσ. ἴω.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ

Στήν αἴθουσα διαλέξεων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ἀπό τόν Νοέμβριο ἕως τό Μάιο λειτουργεῖ, ἅπαξ τοῦ μηνός, ἡμέρα Δευτέρα καί κατά τίς ὥρες 19:00 – 21:00, εἰδικό ἐπιμορφωτικό Σεμινάριο γιά τοὺς ἤδη κατηχητές.

Ὁ στόχος αὐτοῦ τοῦ εἰδικοῦ Σεμιναρίου εἶναι ἡ ἐνημέρωση τῶν ἤδη Κατηχητῶν στά τρέχοντα κατηχητικά δεδομένα καί ἡ ἐκπαίδευσή τους προκειμένου νά ἀντιμετωπίζουν τίς κατηχητικές προκλήσεις τῆς ἐπικαιρότητας.

Τό ἐναρκτήριο μάθημα θά γίνει στίς 14 Νοεμβρίου 2005 καί ὥρα 7:00 μ.μ.

• Πληροφορίες:

Καθημερινῶς, κατά τίς ὥρες 8 π.μ. ἕως 2 μ.μ. στό Γραφεῖο Κατηχήσεως καί Νεότητος, καί τίς ὥρες λειτουργίας τοῦ Σεμιναρίου. Ἰωάννου Γενναδίου 14, 115 21 Ἀθήνα. Τηλ. 210 7272347 – 210 7272344.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιού 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Ἴντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>